

Diskriminerade!

Årets 24-timmarskryssning preliminärbokades tidigt med Vikinglinjen.

När vi bokade 30 platser definitivt fick vi svaret att kaptenen Johan Kull av något skäl vägrade oss att åka med och vi blev plötsligt ombokade till ett annat rederi. Vi protesterade och hade möten med Vikinglinjen för att reda ut missförståndet. Tyvärr hjälpte det inte eftersom kaptenen har sista ordet.

28 st diskriminerade motorcyklister fick trots allt en trevlig resa.

Vår servitör undrade vart "det ombokade mc-gänget" tagit vägen.

Under protest åkte vi med det andra rederiet och det blev trots allt strul en trevlig resa. På återfärden mot Stockholm kom "vår servitör" fram till oss och undrade vilka vi var och vi svarade att vi var en mc-klubb från Uppsala. Han berättade att han hört talas om att "ett mc-gäng blivit ombokat till deras rederi men att han inte sett till dom". Han blev något överraskad när vi berättade att det var vår klubb han pratade om...

Hockey-bockeyturnering med bara motorcyklister i ringen.

Vi skrev skrivelser, gjorde nidannonser och det var inslag i TV:s "Sånt är livet" om händelsen. Men vi fick ingen reaktion från Vikinglinjen. Efter ett drygt år fick rederiets VD reda på saken (märkligt länge) och knäppte kaptenen på näsan. Vi fick en skriftlig ursäkt och "fribrev" att vi givetvis var välkomna att åka med Vikinglinjen.

Klubbens vinteraktiviteter var den prestigefyllda hockey-bockeyturneringen, pulkaåkning på kungshögarna i Gamla Uppsala och givetvis besök på mc-mässan i Älvsjö. Det kändes lite märkligt att inte längre vara allra mest insyltad i allt som hände med SMC. Bara åka dit och titta.

Pulkarejs från Kungshögarna i Gamla Uppsala.

Bemanningen i SMC-montern på mässan bestod bla av Gerry Nordström, Kalle Viking och SMC:s ordförande Tore Ternell.

Sedan några år arrangerades Motorcyklens Dag som en våraktivitet på många ställen för att aktualisera att det fanns motorcyklar ute i trafiken igen. Detta år hade vi MC-Dagen på Celciuspromenaden mitt i Uppsala centrum. Vi hade samlat ihop massor av olika typer av motorcyklar och fick mängder av passerande på gågatan att testa sina trafikkunskaper med det då aktuella Trafikborgarmärket.

Motorcykelns Dag på gågatan mitt i Uppsala fick många besökare.

Camping i skogen utanför Mora.

På sommaren var det som vanligt fullt med gemensamma klubbaktiviteter. Siljansträffen, midsommarfirande och besök på Kopparträffen passerades i rask takt.

Årets midsommarfirande vid Pålsbenningssjön blev den sista i klubbens namn.

Anders Hjelm hörde till de flitiga motorcyklisterna som tränade kurvteknik på Rörken. Lelles sålde några blinkersglas till honom.

Fler och fler medlemmar hittade till gokartbanan på Rörken och en och annan bild dök upp. Och ett och annat blinkersglas fick bytas ut...

Som jag sagt tidigare, var det många medlemmar som åkte till roadracingtävlingarna och hejade på våra klubbkamrater som körde. Vi hade dessutom fått ytterligare några nya förare att titta på. Även detta år var det gemensamma resor till både Karlskoga och Anderstorp. Det var ju dessutom ett väldigt bra tillfälle till fest.

Gjutjärnspumpen på Fyristorg fick också vykort från hojåkare på semester

Som jag skrivit tidigare, hade mc-parkeringen vid "pumpen" på Fyristorg i centrala Uppsala varit samlingsplats för motorcyklister i många år. Fler och fler hojåkare åkte på semester nere i Europa och ville skicka en hälsning därifrån. Då skickade man ett vykort - till "Pumpen Fyristorg" så kunde alla läsa. Det fanns givetvis ingen postlåda där men den passerande brevbäraren satte fast korten i en springa i den gamla gjutjärnspumpen till glädje för alla intresserade.

Utförsäljning och auktion hos Lelles på Kungsängsvägen. Vad skulle hända framöver...?

När klubben var ute och åkte, kunde man tro att det var Laverdaklubben som gjorde en touring.

Vid Riksårsmötet i Sundbyholm kunde vi se bla Tore Ternell, Tommie Hedestig och veteranen Hasse Ekman.

När det började närma sig däckbyte, åkte Snille iväg och ritade svarta streck i asfalten.

Pingisbordet i klubbkåken användes förstås till pingis...

...och för att rita kartan inför orienteringen Nattmaran.

I klubbkåken kunde vi, i det "nya" pingisrummet, ordna klubbens första KM i pingis. Trots att Perra Åstrand hade gipsat ben efter en tidigare incident, var det ingen som kunde mäta sig med honom. Pingisbordet användes dessutom flitigt i samband med Nattmaran.

Inför min 35-årsdag i oktober hade jag bestämt mig för att raka av mitt stora skägg som jag haft sen resan till Nordkap 1970. Jag bjöd in en massa hojkompisar till maskerad hemma hos mig. "Tjejer klär ut sig till killar och tvärtom" var temat för kvällen. Nästan ingen visste om mina planer och några gick och letade efter mig i flera timmar (hemma hos mig). Min mors gula klänning satt jättebra...

I samband med födelsedagen fick jag en JÄTTESTOR postlåda (jag var ju Postis) i present av mina mc-kompisar. Den var gjord av plåt, var 50x100cm i botten och 1½ meter hög och satt dessutom en bit över marken. Min (korta) lantbrevbärare var inte direkt förtjust men lådan figuretrade så småningom i diverse tidningar och tidskrifter.

SMC-kansliet skötte sig själv och jag var där mer och mer sällan. Den redan beslutade kansliflytten ifrågasattes på

Rådsmöte men bestämdes till 1 december. Så blev det också och SMC:s kanslichefslägenhet såldes för inköpspriset. Under de senaste tio åren hade mina "privata" SMC-papper blandats med SMC:s, så alla mina tidningar, protokoll och annat följde med till Mora. Just då brydde jag mig inte så mycket om det men senare har jag saknat ett och annat ibland.

Nyrakad i mammas gula klänning och stickad hatt. I bakgrunden en nysminkad Örjan Brodin.

Födelsedagspresenten från klubbkompisarna var inte min lantbrevbärare särskilt förtjust i.

Året efter skulle det bli 75-årsjubileum på Isle of Man TT-tävlingar och vi började peppa alla klubbmedlemmar inför en gemensam resa dit i början av juni. Vi var ju några som hade både bilder och filmer som förberedelse inför det. Hur många kunde vi bli? 10 eller 15?

Som förste ordförande i det nystartade SMC Uppsala län kunde jag konstatera att vi skulle få bidrag från försäkringsbolaget Holmia från 1982. Det blev ett betydande tillskott till verksamheten tillsammans med landstingsbidraget. Den tidigare boxadressen till riksorganisation 11043 övertogs av länsorganisationen och stora mängder eftersändes till SMC Riks nya adress i Mora.

Isle of Man Med Konsekvenser

Trots klubbens nya "fribrev" från Vikinglinjen hade vi redan förbokat med den minsta kryssningsbåten Baltic Star.

Det var stark kyla och den lilla båten orkade knappt ta sig fram i packisen på Ålands hav. Därför blev resan hela 30 timmar innan vi var tillbaka i Stockholm. Tyvärr fanns det då inget tåg som kunde ta oss hem till Uppsala på natten och vi fick invänta första morgontåget. Det blev en alldeles för lång resa (läs långt party).

Festen på Baltic Star pågick 6 timmar extra i den hårda kylan. Anders Hjelm och Sören Söderberg verkade ha kul.

När jag kom hem till huset i Svja utanför Uppsala, hade det snöat och blivit jättedrivor på infarten. Jag började skotta men insåg snart att det inte gick att få ut bilen på vägen. Det blev till att ta trampcykeln till jobbet. Då upptäckte jag att min oljepanna slutat fungera och det var 10 grader i huset. Några timmar senare cyklade jag i -18 grader till jobbet en dryg mil bort.

Janne von Reis visade upp sin inreggade "sidvagnsracer" i SMC-montern på mässan.

På pulkarejset i Gamla Uppsala provade Sören Söderberg glidförmågan på ett uppstoppat regnställ(!)

Man måste ha bra balans för att spela hockey-bockey. Därför kunde inte Karin B vara med.

I samband med MC-mässan i Älvsjö hölls det första info-mötet för alla nya länsorganisationer i SMC. De flesta län verkade vara igång och hela SMC-styrelsen var nu med på tåget. Totalt i landet var det över 200 nya ideella krafter som jobbade för motorcyklismens fortlevnad på olika sätt. Då kändes det att min nedlagda tid hade varit värd det.

Årets hockey-bockeyturnering mellan mc-klubbar var i Söderhamn. Som vanligt hyrde vi en av Broby-Kalles bus-sar (nu med diesel i tanken) och tar oss dit med en stor supporterskara. Tyvärr vann vi inte det året heller.

I april hade Trafikpolisens sin årliga vårkurs i Tierp och vi var några klubbmedlemmar som var med och mätte våra kunskaper mot polisens vita R75-or. Fast denna gång blev det ingen kappkörning...

Bland polismotorcyklarna fanns vår medlem Örjan Brodin som senare blev mc-polis.

Många nyfikna blickar på Jannes "kneeler" på Motorcykelns Dag på gågatan.

Lasse Lindau och Anders Hjelm onsdagstränade på gokartbanan på Rörken.

På Rörken började det bli många deltagare på onsdagarna på gokartbanan. Då fanns det inga instruktörer och det var helt fri åkning. Men de allra flesta kände att de blev betydligt säkrare när det gäller kurv- och bromsteknik. Visst gick en och annan blinkers sönder, men det var det värt. Jag vågar påstå att de relativt få skadade motorcyklister i uppsalaområdet, delvis beror på att vi under lång tid haft tillgång till gokartbanan på Rörken. Det har blivit många tusen varv på Rörken sen dess, både för mig och tusentals andra hojåkare.

En av grundtankarna med SMC:s länsorganisationer var att man skulle samordna klubbarnas aktiviteter i varje län. I vårt län blev det tex fikakvällar på lite olika platser.

Länslubbaktiviteten korvgrilling i Fjällnora.

Pga vädrets makter var det bara Östra Aros MCK:s korvgrilling vid Fjällnora som blev riktigt välbesökt. Dit kom några mc-poliser och desto fler medlemmar från hela länet.

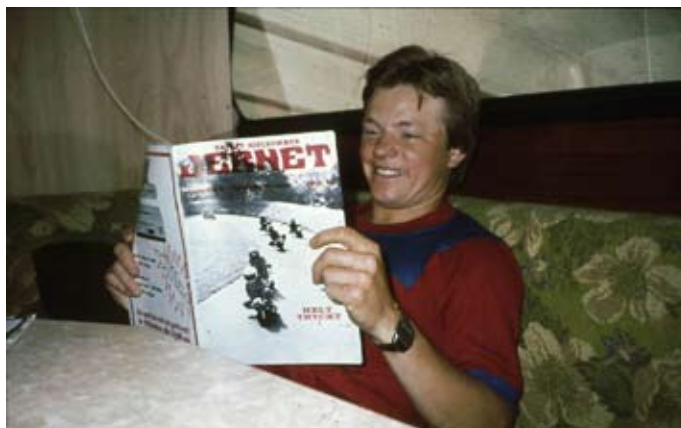
Förra årets kampanj för en gemensam klubbresa till 75-årsjubilerande tävlingarna på Isle of Man hade verkligen gått hem. Det blev långt över förväntan. En del började sin semester på ön och fortsatte ner i Europa och en del kom från FIM-rallyt i Schweiz och avslutade på Isle of Man.

I hamnen i Immingham var det många Isle of Man-resenärer som var nyfikna på Jannes hoj. Va häftig! Kunde det där verkligen vara tillåtet? (Jo, det var det.)

Under tävlingsveckan var vi drygt 30 medlemmar där och fyllde nästan hela hotell Lakemba på Promenaden. Det blev en minst sagt händelserik vecka där vi tittade på tävlingar och åkte lite rundturer på ön. En kväll gick vi till en irländsk pub längs Promenaden och det blev ett våldsamt drag under kvällen. Irländarna vet verkligen hur man drar igång ett party.

En av de bättre tävlingsförarna hette McGregor i efternamn och jag började använda min gamla pseudonym lite oftare i fortsättningen.

Jock Taylors "burkslav" Benga Johansson läste vår klubb-tidning som jag "råkade ha med mig".

Vi satt i deras husbuss och gjorde en intervju till ett reportage i ett kommande JERNET. Någon dag senare behövde Jock hjälp med att komma till en verkstad med sin sidvagnsracer och vi bogserade Jock och hans racer efter Jannes landsvägsregistrerade "sidvagnsracer" genom Douglas gator under stor uppståndelse.

Maria, Karin, Janne och Mikka höll också igång på den irländska puben.

Vår medlem (och fd SMC-kassören) Janne von Reis kände ju mycket sidvagnsfolk i hela Europa. Vi besökte tävlingsdepån och träffade vår klubbmedlem L-G Schwartz från Hofors och 1980 års världsmästare Jock Taylor och hans svenske burkslav Bengt "Benga" Johansson.

Vi fick många blickar på oss när vi bogserade Jock Taylor och Benga Johansson genom stan till en verkstad i Douglas.

På Isle of Man finns det både järnväg med ånglok och elektiska tåg. Fast inte på samma sträcka.

Mick Grant passerar oss med god fart strax efter Goose Neck på väg upp i bergen.

De hästdragna spårvagnarna längs den flera km långa promenaden var populära:

Örjan, Anders, Karin och Mikka runt min hoj, alldeles innanför muren till banan.

Min första provtur på en riktig sidvagnsracer fick ett något oväntat slut.

Under veckan delade vi upp oss och kollade på tävlingarna på lite olika ställen. Det är fantastiskt att man riskfritt (för åskådarna) kan stå 1 m från banan och dessutom följa resultatet i radio längs den 60km långa banan.

Det fick knappt plats några fler hojar tillbaka till Liverpool.

Lake District bjöd på mjukrunda kullar och vackra sjöar.

Några dagar senare åkte några av oss från Isle of Man på en knöckfull färja mot Lake District där en släkting till Karin Berglöf bodde. Där blev det kvällsbesök på kvarterpuben och många av lokalbefolkningen var nyfikna på oss "utlänningar".

Maria och Örjan pratar med en nyfiken engelsman.

Mikka var med nån dag till men vände sedan hemåt och Karin och jag fortsatte vidare mot Skottland. Många vägar är smala och krokiga, dvs alldeles fantastiska för oss hojåkare. Ofta var det mötesplatser eftersom två bilar inte kunde mötas annars. Det var ingen värmebölja men vi hann en tur till Skye på västkusten innan vi passerar Inverness vid Loch Ness nordspets. Det blev också några blåsiga och regniga dagar (ja, vad hade vi trott?) där vi bl a besökte några av destillerierna. Märkligt nog fanns all information på bla svenska eller via svensktalande guide. Det var tydligt vart besökarna kom ifrån.

Eftersom Skottlandsresan var planerad i förväg, hade jag beställt ett nytryckt ex av vår klubbttidning till Poste Restante-adress på Postkontoret i den lilla orten Dufftown. "Av en ren tillfällighet" råkar Glenfiddich ha ett destilleri i den byn. Det var trevligt att läsa JERNET även om jag som redaktör redan sett det mesta.

Glenfiddich-destilleriet i den lilla byn Dufftown.

Eftersommarens Royal Edinburgh Military Tattoo höll på att förberedas med stora läktare.

När vi kom till Edinburgh hade jag fått "McGregor-feber". Jag tog bild på alla skyltar med klan-namnet och handlar rutig slips, mössa och halsduk. Kassettbandet med "Amazing Grace" och "Scotland the Brave" hörs hela tiden i hörlurarna i hjälmen.

Hemma på jobbet hade jag en arbetskamrat som samlade på (tomma) ölburkar och jag gjorde mitt bästa för att skicka hem så många som möjligt. Det blev många frågetecken på postkontoren i England när jag skrev "Empty beer cans" på tulldeklarationerna.

Smala vägar och gott om lösa kreatur i hela Skottland.

Mina packfick innehöll väl inslagna, tomma ölburkar.

På vägen mot färjan i Newcastle stannade vi till vid Holy Island där det finns ett häftigt slott. Men vägen ut dit från fastlandet är bara öppen när det är lågvatten så dom varnar alla att ge sig tillbaka till fastlandet när det är högvatten på gång.

Detta år var det klubbens första officiella midsommar på Notvikens Camping på Åland. Då var det inte så jättemånga där men det skulle komma att bli succé i många år framåt.

Slottet vid Holy Island.

I juli hade SRO (sidvagnsåkarna) ett träningsläger på Gelleråsen i Karlskoga. Det var dags för Mikka och jag att testa att åka med en racer på en bana "på riktigt". 10 varv på raken med de allra bästa förarna i Sverige. Antingen skulle vi tycka att det kändes livsfarligt eller så... Det var en märklig känsla att hänga utanför sidvagnshjulet, mindre än 10cm över banan. När vi avslutat helgen, var vi helt klara med att gå vidare i vårt projekt och skaffa en ram till vår motor som nyligen kommit från England i en trälåda.

Mikka väntar på provtur i sidvagnen med klubbmedlemmen L-G Schwartz på Gelleråsen.

När vi besökte VM i Anderstorp i början av augusti, hade vi förstås mer "sidvagnsfokus" än tidigare. Vi träffade åter Benga och Jock som vi träffat på Isle of Man i juni. Vi berättade om våra sidvagnsplaner och de önskade oss lycka till. En vecka efter Anderstorp förolyckades Jock Taylor i en våldsam krasch på Imatra i Finland och Benga slutade därefter att åka. Det var fullt förståeligt att min mor inte var särskilt förtjust i mina sidvagnsplaner.

Jock Taylor och Benga Johansson i depåältet i Anderstorp.

Göte Brodin i Skånela utanför Märsta importerade den första "långskorpan" med helt ny kör- och burkteknik.

Några dagar senare åkte vi med Janne von Reis och hälsade på sidvagnsåkaren Göte Brodin som bodde utanför Märsta. Han hade just fått hem den första LCR-sidvagnen i Sverige och tänkte ta upp kampen med de bästa i världen. Det var ett snyggt ekipage som hade en "ram" som ett F1 chassi. Många av sidvagnsåkarna var tveksamma till den nya typen. Passageraren satt ju helt öppet men föraren stoppade ner benen i två hål i den heltäckande kåpan. Vad skulle hända om man fick ett plötsligt stopp?

"Guzzi-farsan" gör frukost på Lunedets camping.

Prisutdelning dagen efter Nattmaran.

Vår präst Erik flyttade från Hille till ny pastoratstjänst i Edsbro med sin nya fru Ann-Cathrine och vi hälsade på i den fina prästgården i samband med en torsdagstouring. I klubbkåken var det nästan alltid fullt med folk och Nattmaran var som vanligt välbesökt.

SMC Uppsala och Holmia hade ett infomöte i klubbkåken där man berättade om samarbetet angående försäkringar och att det också gav ett årligt bidrag till SMC Uppsalas verksamhet. Allteftersom fler och fler flyttade sina försäkringar till Holmia, fick organisationen mer bidrag.

Entrén till årsmöteslokalen vid Östa.

Holmias kontorschef i Uppsala, Göte Fält, på besök i Stångby med många intresserade lyssnare.

Färdiga för kvällstouring från Stångby står bla Bosse BK, Örjan och Valle.

Klubbens Riksårsmötesfixargrupp och Kalle Viking.

SMC:s riksårsmöte 1982 var förlagt till en stugby strax utanför Tärnsjö och det var ÖAMCK som höll i hela organisationen. Vem som kom den fantastiska idén att lägga årsmötet i Upplands myggrikaste område, vet vi inte.

Jag har kört många tusen varv på Rörken sedan bilden togs.

Vid höstens årsmöte i ÖAMCK fattades ett principiellt viktigt beslut: alla hojägare i klubben skulle vara med i SMC. Bra eller inte? Alla var inte så förtjusta i detta och det resulterade i att några medlemmar lämnade klubben.

Det var många aktiviteter i klubben men just då hade Mikka och jag mer fokus på att plocka isär vår sidvagnsmotor för att skrämma upp den lite. Och leta efter ram att stoppa den i. Vi tittade på några olika sidvagnsalternativ men fastnade för en ram som Eric Mordo i Köping haft i SM tidigare. Den hade dessutom varit med på Isle

of Man tidigare under året. Med lite modifiering av ramen skulle den bli bra. Flerfaldige SM-vinnaren Roine Larsson i Bålsta var ej hejare med svetsen och han hjälpte oss med det.

Äntligen hade vi fått hem vårt chassi.

Nu skulle Suzukimotorn som kommit från England skruvas isär och modifieras. Varken Mikka eller jag hade gjort sånt förut...

Lefte Åkerlindh leder en kvällstouring.

Sidecar Racing!

Danne Lundberg kör ett ÖAMCK-pass på skidor.

Bland vinteraktiviteterna märktes Korpens 24-timmars på skidor där klubben var med flera gånger. Den sista timmen var det maskerad och jag blev utsedd till klubbens slutman.

Jag var "utklädd till motorcykel" och ÖAMCK fick ett fint hederspris. Klubben hade en depåhusvagn uppställd vid Grindstugan där man kunde få sig en mugg med Glüwein mellan varven.

Sören och Perra försöker åka paråkning i en liten barnpulka på kungshögarna i Gamla Uppsala.

Mikka bodde och jobbade i Stockholm men försökte vara i garaget hemma hos mig så mycket som möjligt. Men vi hann på något underligt sätt med en hel del av klubbens vinteraktiviteter ändå. Det var "Skiddans Dag" med skidåkning i Gamla Uppsala och efterföljande dans i klubbkåken. Det blev också fortsättning på vinterns bilorienteringar och en 24-timmars till Åland som ingen hade något minne av (det är tur att det finns bilder).

Klubbens spelare gjorde en hygglig turnering och vann över Hudiksvalls MCK. Men Avesta MCK var för bra.

Till våren gjordes tävningsspelet "Rörken - en helt ovanlig touring" som skickades ut med Jernet.

Årets hockey-bockeyturnering (det heter väl rinkbandy numera) arrangerades av ÖAMCK på Valsätra IP. Trots hemmaplan, jublande supportrar och att jag själv inte spelade, blir det Avesta MCK som vinner.

Under vintern och våren gick Mikka och jag förarkurs och satte ihop den uppborrade och lätt skrämda Suzukimotorn och ram i mitt garage. Kåpan lackades om och försågs med en jättelik JERNET-dekal. Med specialdesignade Halvarssonstätt och Lindstrandstövlar i ÖAMCK-färger

Mikka och Anders på förarkurs för RR-licens...

...och i garaget väntade vårt ekipage.

Fullpackat i vår Hanomag-buss. Här har vi stannat hos Mikkas föräldrar vid Kaxholmen utanför Jönköping på väg mot Anderstorp och den första tävlingen.

Jag försöker justera förgasaren medan Mikka håller motorn igång. Oavsett vad det ser ut som.

skulle det bli åka av. För att frakta racern till och från tävlingarna inskaffades en Hanomag skåpbil, typ MB 508. Den kunde vi dessutom ha som sovplats i depåerna på tävlingarna.

Vid några provkörningar på bla Rörken och Lundafältet, märkte vi att racern gick ojämnt i kurvorna. Det berodde på att bensinpumpen inte orkade trycka bränsle till alla fyra cylindrar. Efter byte till en kraftigare pump och andra förgasarmunstycken, fungerade motorn perfekt även vid kraftig centrifugalkraft. Nu skulle det bli åka av.

En missad nedväxling och - vips ligger vi i gräset. Det gick åt lite glasfiber för att laga skadorna på kåpan.

Första sidvagnstävlingen var i Anderstorp i början av maj. Träningen gick "sådär". Mikka missade en nedväxling i den skarpa depåkurvan och vi gick rakt fram ut i terränglådan. Inga personskador men det blev att plocka fram glasfiberväv och plast för att få ihop kåpan till söndagens tävling. Många av de etablerade var mycket snabbare än oss men vi kom i mål (inte sist) med lite tur. Mikka vred på allt vad han kunde och gaswiren gick av ca 10m efter mållinjen...

En av de andra sidvagnsåkarna var legenden Gösta Eriksson från Ärentuna. Han var inte helt okänd för mig eftersom min fosterfar mekat åt honom i slutet av 50-talet! Plötsligt stod vi på samma startlinje 25 år senare och det kändes märkligt. Jo, han var snabbare än oss...

Jag hade tagit ut tävlingslicensen under pseudonymen "Regor McGregor". Det var kul ända till det kom en återbetalning av en anmälningsavgift från SVEMO. Eftersom jag var hyggligt känd på postkontoren på Posten i Uppsala gick det att lösa. Men jag kanske borde... Plötsligt hade jag ett legitimationskort med både riktigt och fejkat namn.

Mitt ID-kort med alternativa namn.

Startklara i depån på Anderstorp. Både vår hoj och klädsel gick i klubbens ljusblå/mörkblå färger och vår Jernet-logga fick många att ställa frågor.

Många klubbmedlemmar åkte till de olika RR-banorna och hejade på oss och klubbens övriga förare. Både på läktare och i depån blir det mycket prat om vår stora JERNET-logga på maskinen. Vad är det reklam för? Och vi berättade gärna.

I Karlskoga hade vi otur och fick punktering redan på uppvärmningsvarvet. Det resulterade i en sladd (och retursladd) i S-et och jag kastades av sidvagnen. När jag kom upp på fötterna och sprang efter Mikka som kommit 100m bort, var det massor av klubbmedlemmar som jublade på läktaren. Tyvärr hittade läkaren ett skrubbsår på min handled och vi fick inte fortsätta tävlingen.

På "Mc-utställningen" vid Svista Vårdshus strax norr om Uppsala fanns vår sidvagn med.

På sommaren var det "mc-utställning" vid Svista Vårdshus, strax utanför Uppsala och klubbmedlemmarna visade upp vårt breda utbud. Givetvis fanns vår sidvagnsracer med bland alla hojar och många fick provsitta på hojen.

Det blev inte så mycket touringåkande under den här tiden. Bortsett från mitt första deltagande i midsommarfirandet vid Notviken på Åland var det mest fokus på vårt sidvagnsäventyr.

Det var tävlingar i både Mantorp och Falkenberg. På natten efter tävlingen i Falkenberg fick jag ett njurstensanfall och klättrade på väggarna i vår racebuss. Hade vår tävling varit på söndagen (som den brukade vara), hade jag inte kunnat genomföra den.

Flat tyre i Karlskoga

Direkt efter en torsdagstävling på Sviestad, packade vi om våra maskiner och åkte samlade i lång karavan via Hofors till gamla banan vid Mo i Rana i Nordnorge. Vilken resa för att möta nästan bara svenskar. Men kul var det. Strax före tävlingen dök klubbmedlemmarna P-O Ekdahl och Perra Boman upp. Dom var ute på touring och "råkade" passera Mo i Rana.

Lastbil/buss-kolonn på väg mot Mo i Rana i Nordnorge.

Obligatorisk golfturnering under midsommaren på Notvikens Camping på Åland.

Sidvagnsteamets depåpersonal vilar sig.

Vid VM-tävlingen i Anderstorp gick det inte så bra för vår sidvagnskompis Göte Brodin. Ett tekniskt fel på LCR-maskinen gjorde att den slog runt framlänges och Göte blev kvar på förarplatsen medan passageraren kastades av. Göte förlorade båda underbenen vid kraschen. Jag ska nog inte berätta vad min mamma tyckte när hon fick höra om olyckan.

Göte Brodin och hans burkslav Billy Gällros, strax före start i VM-tävlingen på Anderstorp.

Visitkort för psedonymen Regor McGregor.

Fjällnoraträff med blivande fru (i vit tröja).

SMC Uppsala hade länsträff vid Fjällnora och det är hur mycket folk från hela länet som helst som sitter och grillar. Bland alla motorcyklisterna fanns min blivande fru (fast det visste jag inte då).

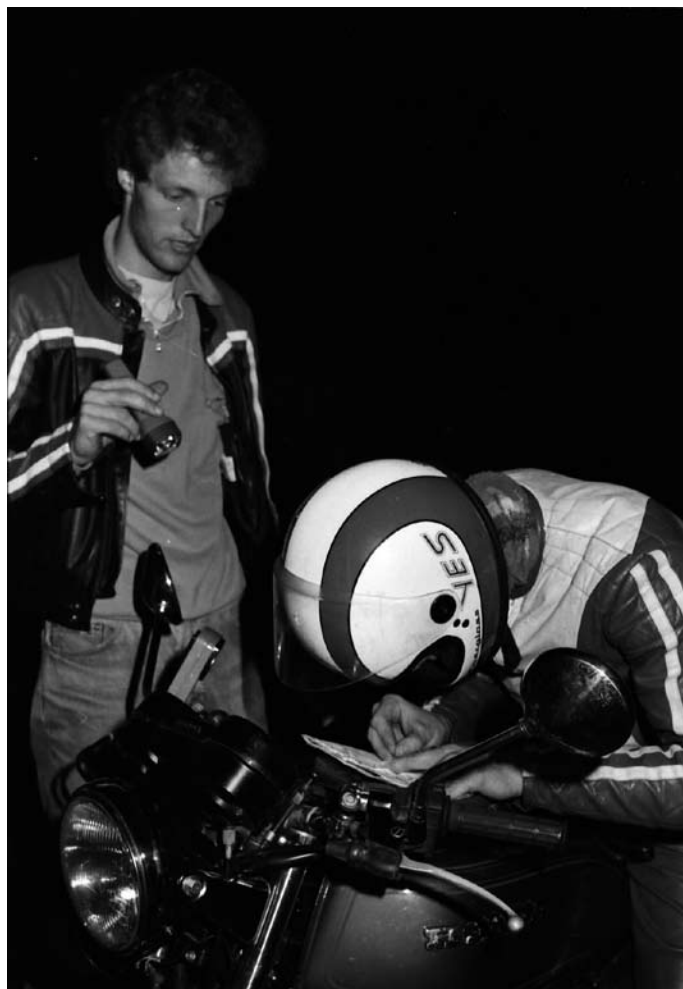
SMC firade 20 år och det blev stort partaj i samband med årsmötet i Bollnäs. Kenneth and the Knutters spelar för första gången (men inte sista) i SMC-sammanhang. Vår tidigare riksordförande Janne Leek kommer dit på en spritt ny BMW K100 som han provkör åt en mc-tidning. Den väcker minst sagt uppseende eftersom få i Sverige hade sett den tidigare.

Janne Leek överraskade de flesta med besök på den nya BMW:n vid SMC:s 20-årsjubileum.

Sören och Monica efter en Hälsingetouring.

Göran Gullberg hjälper en Nattmarandeltagare att lista ut var han är.

En av klubbens flitiga Nattmarandeltagare jobbade på VTI (Väg- och Trafikinstitutet) i Linköping som höll på att ta fram ett nytt körkortsprov åt Vägverket. Anders Hjelm och jag fick åka med till provbanan i Strängnäs för att testa olika varianter tillsammans med några andra utvalda motorcyklister. En del övningar var lite väl avancerade och det blev en del hojar som gick i backen under dagen.

SRO, Sidvagnsåkarnas förening hade sitt årsmöte i mc-klubben Bålsta-Dragens klubbkåk och plötsligt blev jag ordförande där. Dessutom slutade den kvällen med att jag träffade min nuvarande fru Monica som då var sekreterare i mc-klubben Bålsta-Dragen.

Grillfest vid klubbkåken med bla Jonta Lindell, XXX och Anders Hjelm

I Uppsala hade klubben en diskussion med Kommunen och de kom igång med en utvändig restaurering av kåken. Invändigt fick allrum och tv-rum en ansiktslyftning med panel på väggarna, ny nödutgång på baksidan och förbättrade galler för fönstren. Efter att ha gjort hösttouringen till Puttes Camping på Åland blev det avställningsfest i kåken.

Karin och Gunnar försöker måla inne i köksskåpet samtidigt.

Till årets Rackartaj, som också var klubbens 15-årsjubileum, gjorde Matz "Mutte" Cribäck som vanligt ett häftigt kassetband med fräsch musik mixad med "reklamjinglar" för avrotningskurser och andra aktiviteter. Jag fick äran att leda luciatåget som hade tåga-tema. Alla killar & tjejer hade vita lakan på sig...

Nu började vi planera för nästa års sidvagnssäsong och fick en del förhandsbesked om sponsring. Postgirot skulle bekosta lagning/omlackning av vår buss och vi skulle få ett drivmedelskort från Shell med ett antal pengar på. Men Mikkas dåvarande flickvän var lite tveksam till hans fortsatta deltagande och det dröjde med beslut om fortsättningen. När jag så småningom fick Mikkas "nä", började det bli sent att hitta ny partner på sidvagnen. Det slutade med att det mesta rann ut i sanden. Jag tyckte det var ledsamt men min mor var desto mer förtjust.

Lugn och avslappnad strax före start i Anderstorp.

Med rumpan tre centimeter över banan på Gelleråsen.

Luciatåg med lakansprydda deltagare. Luciasången var inspelad på band i bandspelaren som jag bar.